

מ"ת (מרכז) 22176-08-17 - מדינת ישראל נ' עאמד אבו קטיפאן

פלילי - חוק העונשין - עבירות תעבורה

פלילי - מעצרים

תעבורה - נהיגה בשכרות

var MareMakom = "מת (מרכז) 22176-08-17 - מדינת ישראל נ' עאמד אבו קטיפאן, תק-מח 2017(4),
{;p.IDHidden{display:none ;" (16/10/2017)3935

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 22176-08-17 מדינת ישראל נ' אבו קטיפאן(עציר)
תיק חיצוני: 320433/2017

בפני כבוד השופטת נאוה בכור

מבקשת מדינת ישראל

נגד

משיב עאמד אבו קטיפאן (עציר)

החלטה

1. בפני כתב אישום שהוגש כנגד המשיב, ולצדו בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בגין עבירות של נהיגה רשלנית שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) ביחד עם סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"); נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים לפי סעיף 26(2) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961; הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודה; אי ציות לתמרור (אור אדום) לפי סעיף 22א) לתקנות; הצתה לפי סעיף 448א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); מסירת הודעה כוזבת על עבירה מסוג פשע לפי סעיף 243 לחוק ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, בין המשיב לדריה קוזמיצ'יוב (להלן: "דריה") קיימת הכרות חברית מוקדמת עובר לכתב האישום. בלילה שבין ה-20.7.17 ל-21.7.17 שהו

השניים יחד במספר מקומות בערים לוד, יפו וחניית בית החולים "אסף הרופא" וצרכו אלכוהול.

במועד האמור, בשעה 6:23, נהג המשיב כשהוא תחת השפעת אלכוהול ברכב טויוטה שהושכר ע"י אחיו בלוד, כשדריה יושבת לצדו.

אותה עת עמד מר יוסף מיטרני (להלן: "המתלון") מחוץ לרכבו שחנה במפרץ תנועה, והמשיב התקרב עם רכבו במהירות גבוהה למקום, ופגע במתלון בעוצמה.

המתלון הועף כ-8 מטרים והוטח בחוזקה על מדרכה סמוכה.

מיד לאחר מכן נמלטו המשיב ודריה עם הרכב מהמקום במהירות כשהם מותירים את המתלון שרוע על המדרכה, ותוך כדי שהמשיב אומר לדריה "הוא יהיה בסדר".

במהלך ההימלטות חצה המשיב צומת ברמזור אדום.

על מנת לטשטש את מעורבותם בתאונה גמלה בליבם של המשיב ודריה ההחלטה להצית את הרכב בלוד, ולצורך כך- נסעו השניים לשכונת פרדס שניר בלוד, המשיב נטל מצית והצית את הרכב, ולאחר מכן ברחו השניים כשהרכב עולה בלהבות.

בהמשך אותו יום, במסגרת ניסיונות להרחיק עצמו מהתאונה הגיע המשיב לתחנת המשטרה בלוד בשעה 20:00, ומסר תלונת שווא לפיה הרכב נגנב.

במהלך יום **2.8.17** הובא לידיעת המשיב כי משטרת ישראל פועלת לחפש אותו, ולפיכך מחשש שייתפס שלח לדריה מסרון ובו הודיע לה על מאמצי המשטרה לחפשו, והזהיר אותה לבל תאמר דבר אודות מעורבותם בתאונה.

כתוצאה מהתאונה נפגע המתלון ונגרם לו חתך ודימום מאסיבי בבסיס הגולגולת הוא פונה לבית חולים לקבלת טיפול רפואי, ולהמשך טיפול במוסד שיקומי.

כמו כן נגרמו לרכב נזקים שונים ובהם נזקי מעיכה בפינה הימנית הקדמית של הרכב ונזקי מעיכה בחלון קדמי ברכב.

3. ביום **25.9.17** הוגש תסקיר מעצר של שירות המבחן בעניינו של המשיב הממליץ על שחרורו לחלופת מעצר, למעצר בית בבית אביו ובפיקוח האב ושני שכנים לסירוגין בתנאי הרחקה מאלכוהול ונהיגה.

4. מטיעוני המבקשת עולה כי יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

עמוד 2

המסוכנות הנשקפת מהמשיב נלמדת מעצם המעשים.

מדובר במשיב שנהג תחת השפעת משקאות משכרים, תוך סיכון עוברי דרך וגרם לתאונת דרכים בה נפגע אדם. הוא "הגדיל לעשות" ולא סייע לנפגע אלא נמלט ממקום התאונה.

בהמשך כדי לטשטש מעורבותו, הצית את הרכב והגיש תלונת שווא כי הרכב נגנב.

כל אלו מצביעים על כך כי לא ניתן ליתן בו אמון, ויש חשש ממשי לשיבוש הליכים.

בנוסף, אמנם למשיב אין הרשעות קודמות פליליות, אך יש לו הרשעות תעבורה.

מדובר במי שמחזיק רישיון נהיגה משנת 2014, וצבר לחובתו, חרף גילו הצעיר, 8 הרשעות תעבורה קודמות.

התסקיר בעניינו המליץ על שחרורו לחלופת מעצר אך עולה ממנו כי ניתן לזהות שהתנהגותו של המשיב מאופיינת בחוסר זהירות וקושי לעמוד בגבולות, הוא ממוקד ברצונו להשתחרר ובחשש מההשלכות של ההליך על עתידו.

באשר לטענת האפליה בינו לבין דריה, הרי שבעניינה של דריה הוגש כתב אישום בכפוף לשימוע.

כב' השופט קובו נדרש ביום 15.8 לכך, וקבע כי חלקו של המשיב הוא משמעותי ומהותי.

בשים לב לאלה ולסיכון הממשי הנשקף לציבור - יש להותיר אותו במעצר עד לתום ההליכים.

5. מטיעוני ב"כ המשיב עולה כי בתיק זה כבר בשלב מעצר הימים הורה בימ"ש שלום על שחרורה של דריה- כשחלקה הן בהצתה והן בהפקרה, שהן ליבת העבירות המקימות את עילת המעצר, הוא חלק בלתי מבוטל.

אלו נתונים שלא ניתן להתעלם מהם, שכן אותה דריה משוחררת ללא כל תנאי ובעניינה ניתנה הודעה בהתאם להוראת סעיף 60א לחוק, ויוגש כתב אישום.

מהתסקיר ניתן לראות כי שירות המבחן מתרשם מרמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה, ואף התוצאות הצפויות אף הן בדרגת חומרה נמוכה.

המשיב בן 20, צורך אלווהול, לכן כבר עתה יש לפסול אותו מלנהוג.

לא ניתן ליצור מצב בו מי שמעורבת תהיה משוחררת ללא תנאים אל מול אדם צעיר ללא עבר פלילי, רמת מסוכנות נמוכה, שלא יכול להשתחרר למעצר בית מלא עם תסקיר ממליץ, מפקחים מתאימים, פסילת רישיון נהיגה עד תום ההליכים, והעדר המצאות אלווהול.

בתיק העיקרי קבועה ישיבת מענה ליום 24.10.17.

מעצר אינו מקדמה על חשבון העונש.

אין למשיב הסתבכות פלילית קודמת, ומיוחסת לו עבירה שהחלה בעבירת תעבורה ומתגלגלת להמשך ההתנהגות המתוארת.

עיקר המסוכנות היא בעקבות נהיגה, ולכן יש במעצר הבית ופסילת רישיון הנהיגה כדי לאיין את המסוכנות.

גם אם יש אבחנה מבדלת בין דריה לבין המשיב, הפער בהליך המעצר ביניהם והאמצעים שננקטים הוא גדול, כשאחת מסתובבת ללא תנאי והשני במעצר.

לאור כל האמור, יש לאמץ את המלצת התסקיר ולהורות על שחרורו למעצר בית.

6. דין והחלטה

האירוע נשוא כתב האישום הינו חמור, כשתחילתו בנהיגה בשכרות ובגרימת תאונה, המשכו בפגיעה קשה במתלונן, וסופו בשיבוש הליכי משפט.

דומה כי אין צורך להרחיב את היריעה אודות מסוכנותו של המשיב כפי שעולה מהתנהלותו, כל זאת ביחד עם מעורבת נוספת.

כמעט כל אחת מהעבירות המיוחסות לו מקימה עילת מעצר עצמאית, ומכלול האירוע -לא כל שכן.

מנסיבותיו האישיות עולה כי המשיב כבן 20, רווק, שהתגורר בלוד עם משפתחו עובר למעצרו.

כעולה מתסקיר המעצר- תאר שימוש מזדמן באלוהול בנסיבות חברתיות ללא תלות או התמכרות, ושלל כל צורך לסיוע טיפולי ייעודי בתחום זה.

עוד עולה מהתסקיר כי המשיב משליך אחריות למצבו על צריכת האלכוהול באופן בלעדי, שפגעה לתפיסתו בשיקול דעתו, כמו גם על דריה שישבה עמו ברכב.

ניכר כי בשלב זה מתקשה להתייחס לתמונה מורכבת לרבות אחריותו לצריכת האלכוהול ונהיגה בהשפעתו, וכן להתנהגות המיוחסת לו לאחר המעורבות בתאונה, המשקפת תכנון, שליטה ודפוסים שוליים בהקשר לעבירת ההצתה והדיווח הכוזב.

השירות התרשם כי בעיתוי הנוכחי המשיב ממוקד ברצונו להשתחרר ובחשש מהשלכות ההליך המשפטי על עתידו באופן המגביר תגובות הגנתיות מצדו, ומקשה על גילוי אמפטיה למתלונן אף בדיעבד.

למשיב אין עבר פלילי אולם יש הרשעות תעבורה, כאשר הוא נוהג משנת 2014 וכבר צבר 8 הרשעות ובכלל זה בגין אי ציות לתמרורים ונהיגה בחוסר זהירות, אף נדון לפסילת רישיון בשנת 2016.

הנה כי כן, וכפי שאף התרשם השירות, חרף גילו הצעיר, והיותו בעל רישיון נהיגה זמן קצר, כבר הספיק להתנהל בכביש באופן חסר זהירות, משולל רסן, ובקושי להיענות לגבולות.

זאת ועוד, השירות התרשם כי המשיב מנהל אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל ויציב במישור התעסוקתי. בולטים אצלו מאפיינים ילדותיים ונטייה להתייחס באופן שטחי למצבו וקשיו, קושי שמקבל ביטוי בצריכת אלכוהול, בהתנהלותו במישור התעבורתי ובקושי להציב לעצמו גבול.

עם זאת, יש לציין כי הערכת התסקיר הינה לרמת מסוכנות נמוכה בדרגה נמוכה, וכי התרשם כי הוא מחזיק בשאיפות נורמטיביות ואינו מאופיין בדפוסים עבריינים קבועים, כשעיקר הסיכון במצבו קשור להתנהלותו כנהג, כמו גם לחוסר הבשלות המאפיין אותו וקושי להגיב באופן בוגר ושקול במצבי לחץ.

ייתכן, כי הערכת השירות תמוהה נוכח מאפייניו של המשיב.

ביצוע עבירות חמורות בתחום התעבורה, במהלך כשלוש שנים בלבד בהן נוהג, כמו גם ההתנהלות המתוארת בכתב האישום שהלכה והסלימה כמתואר, ואף נמשכה על פני מספר ימים, ובכלל זה שליחת המסרון לדריה בנוגע לשיבוש הליכים כעבור 10 ימים מהאירוע- **מגלה גם מגלה דפוס התנהגות עברייני.**

לא זו בלבד שנהיגה תחת השפעת אלכוהול הינה חמורה לכשעצמה, אלא שבהתנהגותו פגע במתלונן בצורה קשה, שמצריכה את המשך שיקומו, אף בשלב זה לא עצר כדי לסייע לו ולא התעשת מהתנהלותו, אדרבא- מצא לנכון לטשטש את עקבותיו, אם באמצעות שריפת הרכב,

הגשת תלונת שווא, ושליחת מסרונים לדריה לבל תדבר.

התנהלות זו מניפולטיבית מאין כמוה, עבריינית ומסוכנת, ומעידה על מבצעה כי אין לו כל מורא חוק ודין מעל לראשו.

כל זאת, בד בבד עם מאפייניו של המשיב כמפורט בתסקיר כנ"ל - אינו מאפשר מתן אמון בו.

הגם שבחינת החלופה נמצאה מתאימה ע"י השירות, והמפקחים - ראויים, קיים חוסר אמון אינהרנטי במשיב, בעיקר נוכח ניסיונותיו הרבים המתוארים לשבש את הליכי החקירה, זאת בניגוד לטענות בא כוחו לפיהם עיקר מסוכנותו של המשיב הינה בנהיגה.

בכל הנוגע לטענת אפליה בין המשיב לבין דריה, המנויה בכתב האישום, שלעת הזאת משוחררת ללא תנאים בעוד הוא עצור מאחורי סורג ובריח - הרי שאין לה על מה שתסמוך הואיל ועניינם שונה.

בנסיבות אלה, המשיב הוא שנהג במהירות ברכב בהיותו תחת השפעת אלכוהול, והוא שגרם לתאונה והפקיר את המתלונן כשהוא מוטל פצוע בצד הדרך.

מהדיון מיום 15.8.17 בפני כב' הש' קובו אף נטען ע"י המבקשת (באופן שלא נסתר ע"י ב"כ המשיב) כי ישנה עדות של דריה במשטרה לפיה אמרה למשיב לעצור לאחר קרות התאונה, אולם הוא סרב.

זאת ועוד, המשיב הוא שהצית את הרכב ולאחר מכן מסר ידיעה כוזבת במשטרה אודות גניבת הרכב לכאורה, ולבסוף היה זה הוא ששלח הודעות לדריה לבל תמסור עדות במשטרה אודות האירוע.

וכך קבע כב' הש' קובו בהחלטתו מיום 15.8.17 -

"לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים סבורני כי בשלב זה ובטרם דיון לגופם של ראיות לכאורה אין מקום להורות על שחרורו של המשיב בשל טענת האפליה.

אין מחלוקת על כך שהמשיב הוא אשר נהג ברכב, וגרם לתאונה, כל זאת כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול. אמנם עבירת ההפקרה בוצעה לכאורה בצוותא חדא וכך גם ההצתה ואולם על פני הדברים נדמה כי חלקו של הנהג בעבירת ההפקרה הינו משמעותי יותר מחלקו של הנוסע ובנוגע לעבירת ההצתה נתתי דעתי לכך שהמשיב הוא זה שהצית בפועל את

הרכב.

(החלטה עמ' 5 ש' 11-16)

עוד יוער כי במעמד זה, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב (שם, עמ' 6 ש' 2-3).

לאור כל האמור, הריני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017,
במעמד הצדדים.